

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. III. Incipit agere de præparatione, quam excellentia & huius sanctissimi sacramenti dignitas requirit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

eens, quod tanta videret mysteria, & nesciens quid sibi agendum, vocem audivit dicentem: Munere tuo fungere, & cela, quod vidisti. Et nunquam post hanc tentationem sensit, Acolytus vel minister, qui inseruiebat, nihil horum videbat, nec vocem at diebat, solum lachrymas Sacerdotis, & quod Missam plus solito produceret, animaduvertebat. Quæ omnia prædicta ei manu scripta in schedula fuerunt inuenta in eius generali confessione. Quod in secreti signum, quod ei videbatur, factum fuit.

CAPVT III.

Incipit agere de preparatione, quam excellentia & huius sanctissimi Sacramenti dignitas requirit.

Hanc eminentiam sanctissimum hoc Sacramentum supra omnia alia habet, quod hic realiter & vere est ipse Iesus Christus verus Deus & verus homo. Hinc omnium sacramentorum excellentissimum est, quodq; maximos in anima nostra gratias & effectus operatur. In aliis n. participes eius gratia, quæ illic communicatur, efficiuntur, sed in hoc ipsius gratia fontis participes efficiuntur. In aliis quasi ex rivis bibimus, qui ex fonte emanat, hic vero ex ipso fonte bibimus, accipimus n. ipsum Christum verum Deum & hominem. Hincque sacramentum hoc *Eucharistia* dicitur, quod hic omne bonum & gratia principium situm sit. Ideoque hoc ipse Dei filius datur, qui vere gratia & donum hominibus datur, pro incarnationis mysterio nominatur. Eandem ob causam per Antonomastiam Communio dicitur, secundum quod S. Lucas ait in actis Apostolorum de fidelibus: *Erant perseverantes in communicatione fractionis panis.* Accipientes enim hoc sacramentum participamus summo & maximo omnium bono, qui est Deus, & cum eo omnibus spiritualibus bonis & gratiis.

Rodriguez exercit. pars 2.

Nobis dando suum corpus & sanguinem nos participes reddit omnium thesaurorum, quos sancta carne sanguine precioso acquisiuit. Quamvis & communio dicat, qd fideles sibi inuicem uniat & coniungat, nam oēs vnum cibum & mensam accipientes, comunicamus & coniungimur, & vnum quid efficiuntur, saltem fide & religione, & quasi vnum corpus efficiuntur, secundum illud D. Pauli: *vnum panis, vnum corpus, multi sumus, oēs qui de vno pane participamus.* Hincque est, quod S. August. dicat, Christum hoc Sacramentum ideo sub panis & vini speciebus instituisse, vt indicaret, quod vt panis ex multis tritici granis conficitur, qd in vnum colliguntur, & vinum ex multis vvarum granis, eodem modo ex multis fidelibus, qui hoc sacramento comunicant & participant, vnum fit corpus mysticum. S. Ioan. Damasc. hoc sacramentum comparat prunæ illi ignitæ, quæ vnus Seraphim labia Esaiæ prophete inuodavit, & oēs imperfectiones sustulit, Eodem modo (dicit) & cibus hic cælestis, quod diuinitati vnus sit, quæ ignis est consumens: *Deus non ster ignis consumens: omnes nostras imperfectiones & iniquitates consumit, & donis & Spiritu alibus replet bonis.* Denique Evangelicum illud conuiuium est, quo Deus iubet inuitatis dici: *Ecce prandium meum paratum, tauri mei & altitia occisa sunt, & omnia parata.* Quod dicit omnia parata indicat, nos in sacro hoc conuiuium omnia habere, quæ possunt desiderari. Idcirco Propheta de hoc cibo dicebat: *Parasti in dulcedine tua pauperi Deus.* Non explicat, quid hic paratum sit, tatum enim bonum, quod hic continetur, est, vt verbis exprimi nequeat. Hinc merito exclamat Ecclesia: *O sacrum conuiuium, in quo Christus sumitur, recolitur memoria passionis eius, mens impletur gratia, & futura gloria nobis pignus datur.* Nomen hoc conuiuium lætitiæ & delectationem, abundantiam & saturitatem exprimit, quæ in eo sunt. O sacrum conuiuium in quo recolitur memoria passionis & amoris illius excessus, quo Deus nos persecutus est, & pro nobis se morti tradidit, & morti quidem crucis.

ii O sacrum

O sacrum conuiuium, in quo anima nostra saturatur, & gratia impletur. O sacrum conuiuium, in quo nobis glorię pignus datur, & tale quidem, ut ab eo, quod post dabitur, non distinguatur, cuiusmodi hic pignora esse solent, sed ipsemet Deus, qui premium nostrum erit, seipsum dat in hoc conuiuium, quamuis recte, & in hoc glorię conuiuium & cęna, ipse manifestus est. Quod tanta sit huius sanctissimi sacramenti excellentia, & tanta Domini eius maiestas, qui hic recipitur, accurata s. ne & magna preparatio & dispositio requiritur. Dum Regius Propheta de templo Hierosolymis ædificando ageret, aiebat:

Necessitas preparationis ad Eucharistiam ex eiusdem excellentia demonstratur.

2. Paral. 29. 1.

Opus namque grande est: neque enim homini preparatur habitatio, sed Deo. Et quamuis multum auri, argenti, & lapidum preciosorum collegerat, nullus ei pōderis videbatur. Quę omnia ad templi edificationem, in quo Arca ponenda erat, destinabantur, in qua manna huius diuini sacramenti figura continebatur. Quid ergo preparationis necessarium erit ad illud templum & habitationem, in qua personaliter ipse Deus nobis recipiendus est, quę tãto maior esse debet, quanto figuratũ figurę antecellit, & uiuum puto? Preter id uero, quod tanti Domini Maiestati debetur; nostra plurimum interest, exacte preparatos esse, ut hoc sanctissimum sacramentum sumamus.

Gratia qua in hoc Sacramento percipitur respondet.

Qualis enim preparatio & dispositio fuerit, talis & gratia, quam recipiemus, erit. Ut ille, qui ad fontem aquam haurit, tantum aquę haurit, quantum uas, quod attulit, capere potest. Quod ut cuius manifestius fiat, aduertunt hoc Theologi, quod non solum quis maiore recipiat gratiam secundum maius actum & bonorum operum meritum, quibus ad hoc sacramentum sumendum accedit: quę uocant, *ex opere operantis*, qui Concilium Tridentini loquendi modus est, sed & gratiam sacramentalem, quam præterea sacramentũ ex se dat, secundum priuilegium & diuinam institutionem, quam uocant, *ex opere operato*, quę tanto maior erit, quanto maior fuerit dispositio, quę ad sacramentum hoc acceditur: Deus enim gratiæ opera secũ-

Conc. Trident. Sess. 7. c. 8.

dum naturę cõformitatem operatur. Et in natura uidere est, omnia ibi operari secundum subiecti dispositionem, quę in eo reperitur: hincque uideri est ignem siccum lignum siccum accendere, si uero siccum non sit, tardius inflammatur, sic uel secundum siccitatis gradus, erit & ignis operatio, eodem modo & in hoc diuino sacramentum, quę ob causam nostram quam plurimum refert, quam optime preparatos accedere.

CAPVT IV.

De munditię & puritate non solum mortalium, sed & uenialium criminum, quę ad sacrosanctam Communionem nobis accedendum est.

DE tribus hic præsertim agemus. Primo de dispositione & preparatione necessaria ad hoc sanctissimum sacramentum. Secundo quid nobis postumptione facti opus, & qualis gratiarũ actio esse debeat. Tertio quid fructus & comodi ex sacrosanctam Communionem colligendum. Quod ad primũ attinet: dispositio & preparatio hic requisita multo maior quã aliis sacramentis esse debet, quoniam excellentiora sunt sacramenta; tanto & maiore requirunt preparationem ad recipiendum & puritatem. Hincque aliqua sunt sacramenta, ad quę recipienda solum requiritur dolor & uerã peccatorum contritio, & non peccatorum confessio. Hoc uero diuinum sacramentum tantę est dignitatis & excellentię quod sub eo lateat Deus ipse, quod præter prædicta aliud sacramentũ requirat pro dispositione, quę est Confessionis sacramentum, dum aliquod præcessit mortale peccatum. Tali modo ut non sufficiat dolore & criminum contritione accedere, sed præter hæc & cõfessionem præcedere necesse est, ut decreuit Concilium Tridentinum secundũ illud S. Apostoli Pauli: *Probrer a seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de cali-*